

Pamoka rugsėjo 14 d.

Hizkijo paskelbimas apie Paschos šventę

***Pagrindinė eilutė: „Ezekijas pasiuntė žinią visam
Izraeliui ir Judui, taip pat parašė laiškus
Efraimui ir Manasei, kad jie ateitų į VIEŠPATIES
namus Jeruzalėje ir švęstų Paschą Izraelio
Dievui.“
2 Kronikų 30:1***

***Išrinktas Šventojo Rašto fragmentas: 2 Kronikų
30:1-27***

Karalius Ezekijas pradėjo karaliauti Judoje būdamas dvidešimt penkerių metų. Kaip patvirtinta pagrindiniame eilutėje, savo karaliavimo pradžioje jis pakvietė visus izraelitus į Jeruzalę, kad švęstų Paschos šventę, kuri ilgą laiką buvo pamiršta.

Bendras religinis netvarkingumas buvo toks didelis, kad šis privalomas kasmetinis šventimas ilgą laiką nebuvo švenčiamas pagal Įstatymo nurodymus. Taigi karalius Ezekijas nurodė, kad šventė turėtų būti atkurta, laikantis tinkamų „ “ (šventinimo) nuostatų,

susijusių su tautos apvalymu. (2 Kronikų 30:2-17). Taigi, pagal Įstatymą, izraelitai buvo apvalyti, kad galėtų tinkamai švęsti šventę. Išėjimo 12:15-20

„Tada jie paaukojo Paschos auką antrojo mėnesio keturioliktoji dieną: kunigai ir levitai susigėdo, pašventino save ir atnešė deginamąsias aukas į VIEŠPATIES namus. Jie stovėjo savo vietose pagal savo papročius, kaip buvo nustatyta Dievo vyro Mozės įstatyme: kunigai purškė kraują, kurį gavo iš levitų rankų. Nes daugelis iš susirinkusiųjų nebuvo pašventinti, todėl levitai turėjo pareigos paskersti Paschos aukas už visus, kurie nebuvo švarūs, kad juos pašventintų VIEŠPAČIUI.“ 2 Kronikų 30:15-17

Šie dosnūs karaliaus Ezekijo veiksmai atspindi jo tikėjimą Dievu ir norą užtikrinti, kad aukos būtų gausios ir malonios Viešpačiui. Levitai ir kunigai gyrė žmones už jų norą ieškoti Viešpaties ir dalyvauti šventėje bei aukojimuose (25-27 eilutės). Šis religinių lyderių pripažinimas dar labiau sustiprina vienybės ir bendradarbiavimo garbinime idėją. io Ezekijo pradėtas tikrosios religijos atgimimas nesibaigė su Pascha. Be to, jis užpildė žmones uolumu tikrai Viešpaties garbinimui, dosniai remti kunigus ir levitus,

o tai sukėlė stiprų judėjimą prieš bet kokią stabmeldystę visoje Judoje. 2 Kronikų 31:1-6

Dėl to visoje šalyje buvo sunaikinti stabai ir nugriauti aukštumos, kurios buvo skirtos ištvirkusiai Baalio garbinimui. Šis tinkamas tautos atsigręžimas į Viešpatį atnešė jai ir jos karaliui didelius žemiškus palaiminimus, kurie atitiko Dievo sandorą su ta tauta. Karalius tapo labai turtingas, taip pat ir tauta, todėl jų dešimtinės ir aukos Viešpačiui buvo ne tik pakankamos kunigų ir levitų išlaikymui, bet ir gerokai viršijo tai, todėl teko statyti sandėlius, kad būtų galima priimti padidėjusias aukas. 2 Kronikų 32:27-30

Šio pasakojimo temos – atgaila, atkūrimas ir atgimimas – randamos visoje Biblijoje ir užsimena apie palaiminimus, kuriuos žmonija patirs ateinančioje teisumo karalystėje. Kiek turėtume būti dėkingi už darbą, kuris bus atliktas „visų dalykų atkūrimo laikais, apie kuriuos Dievas kalbėjo per visus savo šventuosius pranašus nuo pasaulio pradžios“ (Apostolų darbai 3:19-25).